02/04/2020

За пандемията като духовен урок – как живее една православна енория в Нидерландия

Как православните християни от една шарена енория в Ниделрандия, която събира хора от Еритрея, Етиопия, Сирия, Ирак, Турция, Южна Африка, Гърция, Румъния, Русия, бившите съветски републики и България, се справят в извънредното положение, предизвикано от разпространението на епидемията с COVID-19. За ситуацията разказва българката Серафима Китанова, която познава ситуацията в православната църква в Амерсфорт “Св. Корнилий Стотник“ и централния храм в Амстердам (и двете са част от Руската Патриаршия с предимно холандски свещеници).

Мерките, свързани с вирусната пандемия в Нидерландия днес са подобни на тези в България, с тази разлика, че не са приложени изведнъж, а в протежение на няколко седмици. Като цяло позицията на управляващите е чрез тези мерки да се пощади здравната система, т.е. болните, нуждаещи се от хоспитализация да бъдат добре разпределени във времето, за да може на всички да се окаже адекватна медицинска помощ. Стадният имунитет, за който говореше премиерът на Нидерландия в началото, не е централен в това решение. Той по-скоро би бил вторичен резултат. Разбира се, всичко това звучеше добре на теория, но на практика ситуацията изглежда доста по-сложна. Много от болниците тук вече са препълнени, а пикът на грипа съвсем не е достигнат, което предизвиква голяма тревожност в обществото. В момента холандските власти преговарят с германските си колеги за хоспитализацията на болни холандски граждани в Германия. Мерките се взимаха много постепенно, но ефектът им е същия като в България – забрана

на какъвто и да е вид събирания, работа от вкъщи, затворени са всички училища, университети, магазини, които не предлагат стоки от първа необходимост, както и заведения, кина, музеи и т.н. Наложени са глоби за неспазване на дистанция, не се препоръчва повече от двама човека да се събират на едно място, но като цяло на хората не им е забранено да излизат от вкъщи. Всичко това холандците предпочитат да наричат “интелигентен локдаун”.

Малката ни православна църква в Амерсфорт, Нидерландия е затворена за посетители вече трета седмица. Вирусната пандемия не отмина и “Св. Корнилий Стотник”. Всъщност беше просто въпрос на време. Решението на епископа, както и на властите в държавата, се прие от много от нас с огорчение, объркване, но и тихо разбиране. Съвсем в началото на Великия Пост COVID-19 ни лиши от Тялото и Кръвта на нашия Спасител. Но не напълно. Божията любов не е статична. Всички миряни от “Св. Корнилий Стотник” могат да потвърдят това днес от първа ръка, като свидетели – малки и разпръснати из градчета и селца, отдалечени с километри един от друг, никой от нас не е сам. Още по-малко по време на Светата Литургия.

В условията на всеобщ страх, несигурност и новини за неспирни трагедии, отнети човешки животи (в Нидерландия пикът на вируса още не е достигнат, но много от болниците вече нямат капацитет за приемане на нови пациенти), миряните от нашата църква чуха проповедта на свещеника ни от самия амвон на “Св. Корнилий Стотник” за това как Христос продължава да протяга ръка към нас с думите “дерзайте! Аз съм; не се страхувайте” (Мат.14:27).

Бог ни е създал по Свой образ и подобие и не е забравил да вдъхне неизчерпаеми възможности за творчество във всичко и всеки от нас. И е хубаво да бъдем част от тази неочаквана креативност на “прима виста” тук, в сърцето на Нидерландия. Истината е, че миряните от църквицата ни не са пропуснали нито една неделна Литургия дори и след наложените строги мерки. В неделя в 10:00ч., обичайния час за служба, всеки от нас се изправя пред иконите в дома си и включва прякото предаване на Литургията от “Св.Корнилий Стотник” в YouTube. Храмът е затворен за миряни, но не и за свещеника и иподякона ни.

Още през първата седмица на “интелигентния локдаун”, както правителството нарече рестрикциите в държавата, започна активно да се работи в няколко посоки – за излъчването на неделните служби, както и за възможностите общността ни да остане свързана, пък макар и виртуално.

Така се родиха и две досега доста активни групи в WhatsApp (тукашния паралел на Viber) с ежедневен детски катехизис, който се опитва да сътвори ритмичност, малък пристан в Христос посред сриналия се детски свят, далеч от игрите навън и близостта на приятели. Втората група подканя вярващите към всеобща молитва за засегнатите от пандемията наши братя и сестри, като тези молитви не са оставени без практическо приложение – много картички се изпратиха вече чрез нея до страдащите наоколо ни, има и готовност при нужда да се окаже и физическа помощ на засегнатите (на първо място пазаруване и снабдяване с нужните медикаменти).

Що се отнася до Причастието – наистина днес сме временно без достъп до него, но на мен ми се струва, че това също е спасителен Божий урок. Поне за мен.

Замислих се колко пъти съм приемала причастяването с Тялото и Кръвта Господни като даденост, като че то неотменно и винаги трябва да ми бъде достъпно, под ръка. Колко пъти не съм доразбирала споделянето му с другите, концентрирайки се върху “моята” подготовка, “моето” участие. И се питам не е ли тъжно, че ми трябваше цяла една световна пандемия, за да си дам сметка за безкрайната пълнота и неутолимата нужда от любов и заедност в Бога.

Бъдете благословени и спасително да е изкачването ни към Голгота и чудното животворящо Възкресение Христово и тази година!
pravoslavie.bg